

[Hanne Thanning Jacobsen]

Jeg vil gerne sige til afslutning, at for SF spiller de faglige organisationers indstilling en rolle. Vi har gang på gang fremført i folketings-salen, at vi skal tale med dem, men hr. minister, forfatter til bogen om organisationernes tyranni, vi skal ikke lade dem bestemme lovgivningen i Danmark. Derfor appellerer jeg til Folketingets partier om, at de i hvert fald vil tage Folketingets arbejde så alvorligt, at vi under et seriøst udvalgsarbejde ser på, om de ændringer, der her er lagt frem for os, er de vilkår, folkeskolen skal arbejde under.

Jeg mener ikke, at disse ændringer har noget at gøre med at forandre skolen til fordel for eleverne, det er udelukkende økonomiske overvejelser, og jeg undrer mig over den ringe indsigt i menneskers reaktioner, som ligger bag disse forslag.

Jeg vil gerne til sidst – det kan jeg lige nå, kan jeg se – spørge vedrørende samlæsningen, om den frihed, som § 4, stk. 1, nr. 5, indfører, ikke kan bevirke, at nogle børn overhovedet ikke får et fag, hvis de foretager flytninger i skoleforløbet. Reglen om de 25 pct. betyder, så vidt jeg kan se, at lovgivningen blander sig i de pædagogiske metoder. Jeg ser med gysen for mig sangtimer med 50 elever, selv om jeg godt ved, at ministeren synes, at det er i orden, og jeg mener, at kun klasseundervisning er mulig, og dermed blander vi os i de pædagogiske metoder, hvilket jeg synes er dybt tragisk.

Hannah Kain (V):

Der tales meget om besparelser, men folkeskoleområdet er unægtelig et af de områder, hvor det er så som så med besparelserne.

Børnetallet er faldet, således at elevtallet siden 1981 er blevet 12 pct. lavere, og samtidig er lærerforbruget steget med 9 pct. Det har jo ikke meget med besparelser at gøre. De nye opgaver, som fru Helle Degn nævnte, kan næppe forklare dette produktivitetsfald alene, men det kan vi altid vende tilbage til i udvalget. Derfor er det rimeligt, at vi ser nærmere på ressourceforbruget i folkeskolen, eller rettere, at vi giver lokale myndigheder mulighed herfor.

Der tales meget om afbureaukratisering, om decentrale beslutninger og om fleksibilitet. Det er i virkeligheden det, dette lovforslag handler om. Og det har undervisningsministeren fået bred opbakning til i kredse uden for dette Folketing. Det finder jeg er et ideelt udgangspunkt for Folketingets behandling af lovforslaget.

De nye regler om klassedannelser og om samlæsning giver en tiltrængt fleksibilitet. I det hele taget skal vi lægge så få begrænsninger som muligt på de lokale beslutninger om skolegangen. Det er i hvert fald godt at få en ventil indbygget, når der skal dannes børnehaveklasser, og denne ventil lægger lovforslaget op til.

De gældende regler om nedlæggelse af skoler har mange steder trukket pinen unødigt i langdrag. Afgørelsen om skolenedlæggelser skal fortsat træffes lokalt, men rammerne for gennemførelse af nedlæggelser har gjort nedlæggelsessagerne til sejpineri, som næsten har umuliggjort beslutningerne. Når beslutningen om skolenedlæggelse trækker ud, berører det også de andre elever, fordi de kommer til at bære deres del af de nødvendige besparelser, når skolestrukturen ikke kan tilpasses et dalende elevtal.

Den afvejning bør først og fremmest kommunalbestyrelsen foretage. Derfor er der grund til at støtte, at nedlæggelsesproceduren følger reglerne for vedtagelse af lokalplaner. Der er her en fin parallel, og ved at bruge den sikrer vi, at forældrene og andre beboere i området får tilstrækkelig tid til at reagere, samtidig med at en beslutning ikke kan udsættes i det uendelige.

Jeg vil gerne understrege, at vi med denne støtte til lovforslaget ikke tager stilling til, hvor mange skoler vi skal have, og hvor skolerne skal ligge, men udelukkende til, hvem der skal træffe beslutningerne og hvordan.

Venstre kan således varmt støtte det foreliggende lovforslag, og vi ser frem til de andre forbedringer, som undervisningsministeren stiller i udsigt i bemærkningerne til dette lovforslag. Som sagt er det et ideelt udgangspunkt for Folketinget, at der er så bred tilslutning til dette forslag i de berørte organisationer, og vi håber derfor på en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Pia Dahl (FP):

Undervisningsministeren er jo en åben mand, som giver mange oplysninger ikke alene til befolkningen, men også til Uddannelsesudvalget herinde i Folketinget. Det er ensbetydende med, at man som udvalgsmedlem er godt bekendt med ministerens tanker om, hvad han agter at gøre i fremtiden, og hvad han ønsker sig som endemål.